

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **FORTUNA GAME a.s.**, IČ 43003575
sídlem Italská 2584/69, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 19. 11. 2021 č. j. MF-4469/2021/3901-7

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž ministryně financí (dále též „*ministryně*“) zamítla rozklad žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva financí (dále též „*ministerstvo*“ či „*žalovaný*“) ze dne 8. 7. 2021 č.j. MF-4469/2021/3901-4 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“). Tímto prvostupňovým rozhodnutím žalovaný uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZHH*“), kterého se dopustila tím, že provozovala hazardní hru, a to internetovou kursovou sázku, v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými schváleným herním plánem, jelikož na internetové stránce www.ifortuna.cz prokazatelně nejméně dne 26. 6. 2017 v 15:52 hodin vrátila sázku vyhodnocenou za prohranou, když předtím v 14:52 hodin přijala živou kursovou sázku ve výši 100 Kč na sázkovou událost tenisové utkání žen (tiket za 100 Kč s kurzem 14,5, sázka přijata na sázenku číslo 8990175775346900), přičemž sázka ve výši 100 Kč byla v 15:21 hodin vyhodnocena jako

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

prohraná (u výhry byla uvedena hodnota „0“) a žalobkyně sázejícího informovala, že „SÁZKA BEZ RIZIKA“ (dále též „*Bonus*“) nebyla výherní, v té době byl stav hráčského účtu ve výši 0 Kč a v 15:52 hodin byl stav hráčského účtu 100 Kč; žalobkyně tudíž postupovala v rozporu s § 4 odst. 1 písm. d) ZHH i s bodem 2.1 herního plánu k internetové kursové sázce schváleného rozhodnutím ze dne 16. 12. 2008 č. j. 34/89188/2008, resp. ze dne 27. 12. 2016 č. j. MF-33848/2016/34-2 (dále též „*herní plán*“), které vymezují sázku jako nevratné plnění, a dále s ustanoveními herního plánu stanovujícími výjimečné okolnosti, kdy je možno přistoupit k vrácení sázky. Za uvedené jednání žalovaný uložil žalobkyni podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*přestupkový zákon*“) a podle § 123 odst. 7 písm. b) ZHH pokutu ve výši 100 000 Kč.

2. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou. Vznesené námitky lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
3. V *prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že marketingová akce označena jako Bonus, není hazardní hrou, optikou hazardní hry by neměla být posuzována. Odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí obsahuje toliko odkaz na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83, podle něhož výplata Bonusu je vrácením sázky, bez bližšího odůvodnění, v rozporu se ZHH. Žalobkyně nepovažuje za přípustné, aby v napadeném či prvostupňovém rozhodnutí absentovala odůvodnění k nastolené otázce. V prvostupňovém rozhodnutí je toliko uvedeno, že Bonus lze poskytnout pouze tehdy, pokud jeho poskytnutí není vázáno na výsledek primární hazardní hry, avšak bez odkazu na konkrétní ustanovení ZHH, či nějaký podklad, je tudíž nepřesvědčivé a nepřezkoumatelné. Žalobkyně považuje za nerozhodné, zda poskytne Bonus každému desátému sázejícímu, který u ní uzavře sázku (tj. výherce marketingové akce je vybrán na základě náhody) či každému sázejícímu, jehož sázka byla vyhodnocena jako proherní (tj. výherce marketingové akce je rovněž vybrán na základě náhody). Oba shora popsané případy jsou založeny na shodné koncepci, že Bonus bude přidělen na základě náhody a je zcela nerozhodné kdo, či co, náhodu vytváří, tj. zda náhodu vytváří sami sázející, kteří se do hry přihlašují (při koncepci vyhrává každý x-tý), či náhodu vytvoří výsledek konkrétní sázkové příležitosti. Bonus byl tedy nabízen v souladu s právními předpisy a pokuta byla udělena neoprávněně.
4. Dále žalobkyně nesouhlasí se žalovaným, který dovozuje porušení § 4 odst. 1 písm. d) ZHH a bodu 2.1 a bodu 14 herního plánu i porušení ostatních ustanovení herního plánu, aniž by konkretizoval, jakým způsobem tato ustanovení porušila. S námitkou uplatněnou v rozkladu se ministryně vypořádala tak, že bod 14 herního plánu specifikuje situace, kdy může dojít k vrácení (neplatné) sázky, žalobkyně jej měla porušit tím, že sázku vrátila bez splnění podmínek tohoto článku. Dále ministryně argumentuje, že žalobkyni musí být zřejmé porušení i odkaz na herní plán z výroku prvostupňového rozhodnutí, neboť obsah vlastního herního plánu je žalobkyni znám. Byť žalobkyni je obsah herního plánu znám a při nabízení Bonusu postupovala v souladu s jeho zněním, přesto výrok rozhodnutí musí být přesný a musí z něj být jednoznačné, jakého konkrétního porušení se měla žalobkyně dopustit, což z výroku prvostupňového rozhodnutí není patrné. V napadeném rozhodnutí nebyl též vypořádán argument, že se žalobkyně ani nemohla dopustit porušení bodu 14 herního plánu, neboť v rámci dosavadního řízení nebyla nastolena pochybnost platnosti předmětné sázky. Není tak zřejmé, proč by měl být bod 14 herního plánu aplikován, o neplatnou sázku nejednalo.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

5. Žalobkyně tvrdí, že se nedopustila porušení § 4 odst. 1 písm. d) ZHH, ani bodu 2.1 herního plánu, neboť v rámci Bonusu nevrátila sázejícímu sázku, nýbrž poskytla Bonus ze svých marketingových prostředků. K vrácení sázky nemohlo fakticky dojít, sázka byla podle ZHH do hazardní hry, která je ze své povahy nevratná, jejím zaplacením byla hazardní hrou zkonzumována. Skutečnost, že Bonus byl vyplacen ve shodné výši jako sázka, nemůže jít žalobkyni k tíži, a nemůže z ní být dovozováno, že se jednalo o vrácení sázky, ze strany žalovaného nebyl prokázán opak. Žádný právní předpis nestanoví, že by o výsledku spotřebitelské soutěže, resp. marketingové akce v podobě Bonusu, nemohla rozhodnout jakákoli náhoda, ale pouze náhoda, která nezávisí na výsledku hazardní hry. Žalovaný řádně neprokázal a nezdůvodnil své závěry, na kterých staví svou argumentaci, tj. že peněžní prostředky vyplacené v rámci Bonusu jsou vrácení sázky, a to za situace, že žalobkyně tvrdí a prokazuje opak.
6. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně tvrdí, že při výměře pokuty nepostupoval žalovaný shodně jako u jiných subjektů v obdobných případech, porušil tím zásady legitimního očekávání a nestrannosti. Podle veřejně dostupných informací vydal žalovaný dne 27. 11. 2018 rozhodnutí č. j. MF-963/2018/3403-16, ve kterém uznal společnost CHANCE, a.s. vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) ZHH, a upustil od potrestání, pokutu jí neuložil. Jelikož se u žalobkyně jednalo o první porušení, jednalo se o novou právní úpravu a nebylo zřejmé, jakým způsobem bude žalovaným vyložena, je žalobkyně přesvědčena, že v jejím případě byly též splněny podmínky pro upuštění od potrestání.
7. Žalobkyně navrhla provedení důkazu prvostupňovým i napadeným rozhodnutím, rozkladem proti prvostupňovému rozhodnutí, rozhodnutím ministerstva ze dne 14. 12. 2017 č. j. MF-20531/2017/34-15, rozkladem proti rozhodnutí ministerstva ze dne 14. 12. 2017 č. j. MF-20531/2017/34-15, opravným rozhodnutím ministerstva ze dne 29. 1. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-19, rozhodnutím ministryně ze dne 19. 7. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-23, rozhodnutím ministerstva ze dne 29. 8. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-27, rozkladem proti rozhodnutí ministerstva ze dne 29. 8. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-27, rozhodnutím ministryně ze dne 26. 11. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-31, rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83, rozhodnutím ministryně ze dne 11. 5. 2021 č. j. MF-20531/2017/34-28, rozhodnutím ministerstva ze dne 16. 12. 2008 č. j. 34/89188/2008 a rozhodnutí ministerstva ze dne 27. 12. 2016 č. j. MF-33848/2016/34-2 (v rozsudku též jako „herní plán“), a rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2021 č. j. 2 As 236/2020-45.
8. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. K *prvnímu žalobnímu bodu* uvedl, že respektoval závazný názor Městského soudu v Praze z předchozího rozsudku ve věci ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 83/2019-83, nesouhlasí proto, že by rozhodnutí nebylo řádně odůvodněné. Za podstatný považuje faktický charakter provozované činnosti, nikoli žalobkyní zvolenou terminologii. Za zjištěného skutkového stavu žalovaný i Městský soud v Praze dospěli výkladem příslušných ustanovení ZHH k závěru, že na připsání bonusové částky na hráčský účet v přímém důsledku prohry v hazardní hře nelze nahlížet jinak, než na vrácení sázky v rozporu s § 4 odst. 1 písm. d) ZHH. Shodně dovodil i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 21. 6. 2021 č. j. 5 Af 12/2018-80, v jiné kauze žalobkyně. Napadené rozhodnutí považuje proto za dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné. Dále konstatoval, že bod 14.2 herního plánu stanovuje výjimku z § 4 odst. 1 písm. d) ZHH a bodu 2.1 herního plánu, a specifikuje situace, kdy může dojít k vrácení (neplatné) sázky. Jiné důvody vrácení sázky (platné či neplatné) herní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

plán nezná. Porušení předmětného ustanovení žalobkyní spočívalo ve vrácení sázky bez splnění podmínek tohoto ustanovení, neboť sázka byla platná. Uvedený závěr byl seznatelný ze str. 13 prvostupňového rozhodnutí. Byť ve výroku prvostupňového rozhodnutí není bod 14 herního plánu výslovně citován, je zde uvedeno, že žalobkyně postupovala v rozporu „s ustanoveními herního plánu stanovujícími výjimečné okolnosti, kdy je možno přistoupit k vrácení sázky.“ Takováto specifikace je pro žalobkyni dostatečně přesná a srozumitelná, když obsah schváleného herního plánu provozování internetové kursově sázky by měl být žalobkyni dobře znám.

9. Žalovaný ke *druhému žalobnímu bodu* uvedl, že ve věci společnosti CHANCE, a. s. (rozhodnutí ze dne 27. 11. 2018 č. j. MF-963/2018/3403-16), došlo k upuštění od potrestání za jiných skutkových okolností, které nelze pro danou věc shledat relevantními. V tamním případě provozovatel hazardní hry porušil informační povinnost, neboť měl povinnost zveřejnit na internetové stránce, na níž internetovou hru provozoval, čitelným a viditelným způsobem po celou dobu účasti účastníka hazardní hry celkový přehled čistých proher v internetové technické hře od aktivace uživatelského konta. Popsané jednání bylo kvalifikováno jako přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) ZHH, za který podle § 123 odst. 7 písm. a) ZHH bylo možno uložit pokutu až do výše 50 000 000 Kč. Na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2021 č. j. 2 As 236/2020-45 a rozhodnutí ministryně ze dne 15. 12. 2021 MF-963/2018/3403-23 došlo ke zrušení rozhodnutí ministerstva ze dne 27. 11. 2018 č. j. MF-963/2018/3403-16 z důvodu nesprávné právní kvalifikace, neboť podle Nejvyššího správního soudu mělo být jednání jmenované společnosti kvalifikováno jako přestupek podle § 123 odst. 2 písm. s) ZHH, za který podle § 123 odst. 8 písm. b) ZHH lze uložit pokutu maximálně do výše 1 000 000 Kč. V tamní věci se tudíž jednalo o závadové jednání menšího stupně společenské nebezpečnosti než nyní.
10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. U jednání konaného dne 30. 8. 2024 účastníci setrvali na své argumentaci, žádné důkazy provést nežádali.
12. K návrhům žalobkyně na provedení důkazů předchozími rozhodnutími žalovaného vydanými v téže věci, která byla v průběhu řízení zrušena, soud uvádí, že neshledal za důvodné je provést. Žalobkyně dále požadovala provést důkaz listinami shora konkretizovanými, které jsou součástí správního spisu. Soud k nim konstatuje, že ve správním soudnictví není obsah správního spisu (tj. všechny jeho součásti) považován bez dalšího za důkaz. Vyplývá to ze samotné podstaty řízení ve správním soudnictví, které je přezkumným řízením správního řízení, správní spis je obrazem a výsledkem tohoto správního řízení, dokládá skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (viz zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009 č. j. 9 Afs 8/2008-117), soud z těchto písemností vychází. Soud neshledal důvod ani pro provedení důkazu herním plánem, jeho obsah žalobkyně totiž ani nespornuje. Soud neprovedl důkaz ani rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83 ani rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2021 č. j. 2 As 236/2020-45, neboť zmiňovaná rozhodnutí jsou mu známa z úřední činnosti a jsou též známa účastníkům řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

13. Městský soud v Praze neshledal žalobu důvodnou.
14. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
15. Dne 26. 6. 2017 v 14:19 hodin byla zahájena kontrola provozování kursových sázek na internetové stránce ifortuna.cz podle ZHH, o níž byl sepsán protokol o kontrole ze dne 24. 7. 2017 č. j. MF-20531/2017/34-2 (dále též „kontrolní protokol“). V rámci kontroly se kontrolující osoba zaregistrovala na předmětné internetové stránce a za kontrolní vybrala Bonus „500 BEZ RIZIKA“, podle kterého při splnění stanovených podmínek měla možnost získat v případě prohry celou částku zpět. Kontrolující osoba převedla na uživatelské konto u žalobkyně částku 100 Kč, a v čase 14:52 hodin uzavřela kurzovou sázku ve výši 100 Kč na konkrétní tenisový zápas a celkový hráčský kredit byl snížen na 0 Kč. V čase 15:21 hodin kontrolující osoba ověřila stav hráčského účtu, který uváděl, že „Sázka bez rizika nebyla výherní. Vklad jsme Vám proto vrátili na iKonto“; stav hráčského konta zůstal na 0 Kč, v čase 15:52 hodin kontrolující osoba ověřila, že stav uživatelského konta byl uváděn ve výši 100 Kč, což kontrolující osoba ověřila i v Historii bonusů a v Přehledu finančních operací. Ministerstvo konstatovalo, že v případě, pokud sázející zaplatí sázku do kursově sázky, jedná se o nevratné plnění, které provozovatel hazardní hry není oprávněn sázejícímu vrátit. Proti kontrolnímu protokolu podala žalobkyně námitky.
16. Ministerstvo rozhodnutím ze dne 14. 12. 2017 č. j. MF-20531/2017/34-15 uložilo žalobkyni za výše popsané jednání pokutu ve výši 500 000 Kč, proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad.
17. Ministryně rozhodnutím ze dne 19. 7. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-23 o podaném rozkladu rozhodla tak, že rozhodnutí ministerstva ze dne 14. 12. 2017 č. j. MF-20531/2017/34-15 zrušila a věc vrátila ministerstvu k novému projednání.
18. Ministerstvo rozhodnutím ze dne 29. 8. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-27 uznalo žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) ZHH, kterého se měla dopustit tím, že jako kontrolovaná osoba provozovala hazardní hru, a to internetovou kurzovou sázku, v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení nebo schváleném herním plánu tak, že na internetové stránce www.ifortuna.cz prokazatelně nejméně dne 26. 6. 2017 v 15:52 hodin vrátila sázku, která byla vyhodnocena jako prohraná, když předtím v čase 14:52 hodin přijala živou kurzovou sázku ve výši 100 Kč na sázkovou událost tenisové utkání žen (tiket za 100 Kč s kurzem 14.5, sázka přijata na sázenku č. 8990175775346900), přičemž sázka ve výši 100 Kč byla v 15:21 hodin vyhodnocena jako prohraná (u výhry byla uvedena hodnota „0“) a účastník řízení sázejícího informoval, že „Sázka bez rizika“ nebyla výherní, přičemž v té době byl stav hráčského účtu ve výši 0 Kč, v 15:52 hodin byl stav hráčského účtu 100 Kč. Předmětným jednáním žalobkyně podle ministerstva porušila § 27 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 písm. d) ZHH, neboť poskytovala účastníkům hazardní hry sázku v případě, kdy byla sázková příležitost vyhodnocena jako prohra, zároveň porušila herní plán, tím porušila § 87 odst. 2 ve spojení s § 94 ZHH. Za popsaný přestupek byla žalobkyni podle § 123 odst. 7 písm. a) ZHH uložena pokuta ve výši 100 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad.
19. Rozhodnutím ministryně ze dne 26. 11. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-31 byl podaný rozklad zamítnut.

20. Proti rozhodnutí ministryně ze dne 26. 11. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-31 podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83 zrušil rozhodnutí ministryně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Konstatoval, že „správní orgány obou stupňů zakládaly své závěry na názoru, že výplata bonusu byla materiálně výhrou. Tento názor, na kterém byla postavena obě správní rozhodnutí (jakož i argumentace žalovaného v řízení před soudem), je v kontextu výše uvedeného nesprávný. Z tohoto důvodu nemůže právní kvalifikace skutku ve výroku prvostupňového rozhodnutí, napadeným rozhodnutím aprobovaná, obstát. Pokud totiž správní orgány shledaly jednání žalobce primárně jako rozporné s § 27 odst. 1 zákona o hazardních hrách, upravujícího podmíněnost výhry při kursové sázce, resp. s čl. 12 herního plánu, řešícího nárok na výhru a její výplatu, soudu nezbylo, než takové právní posouzení odmítnout. Zároveň však zdůrazňuje, že tyto závěry nelze vykládat v tom smyslu, že by měl být bonusový program žalobce bez dalšího aprobován. Jak již totiž soud naznačil shora, výplatu bonusu ze strany žalobce jako provozovatele hazardní hry lze nepochybně označit za vrácení sázky. Podle soudu je nepochybnitelné, že v případě, pokud byla sázejícím platně uhrazena sázka do hry, ta se s ohledem na § 4 odst. 1 písm. d) zákona o hazardních hrách stává nevratnou. To představuje jeden ze základních principů hazardní hry, neboť nevratnost sázky je i s ohledem na § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách jejím charakteristickým rysem. Přijatou sázku tak není možné až na výjimky (k nim níže) nikdy sázejícímu vrátit. Jestliže přitom žalobce poté, co sázku platně přijal, a poté, co ji vyhodnotil jako nevýherní, poskytl sázejícímu plnění odpovídající výši sázky, nelze než takové plnění označit za vrácení sázky. [...] Jakkoli tedy soud výše odmítl, že by bylo možné bonus považovat za nepřipustnou výplatu výhry, současně dává správním orgánům za pravdu v té části jejich argumentace, v níž poukazovaly na to, že bonus je vrácením sázky. [...] Vzhledem k tomu, že skutková podstata § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách spojuje spáchání přestupku mj. s porušením herního plánu, bylo by možné stále uvažovat o naplnění předmětné skutkové podstaty. Soud proto dále vážil, jestli shora popsané pochybení, kdy oba správní orgány nesprávně směšovaly pojmy „výhra“ a „vrácení sázky“, mohlo mít vliv na zákonnost jejich rozhodnutí, vyžadující jejich zrušení, anebo by postačovala pouhá korekce právního názoru ze strany zdejšího soudu. Se zřetelem k tomu, že soudem identifikované pochybení souvisí s nosnými důvody rozhodnutí správních orgánů a dotýká se přímo právní kvalifikace užití ve výroku prvostupňového rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným, dospěl soud k závěru, že pochybení správních orgánů bylo natolik zásadní, že je namíste napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení. Soud připomíná, že výrok (zvláště v řízení sankční povahy) je klíčovou částí rozhodnutí, na kterou musí být kladeny vysoké formální požadavky. Proto musí být právní kvalifikace skutku ve výroku rozhodnutí dostatečně určitá a musí z ní být zřejmé, která ustanovení právních předpisů obviněný z přestupku svým jednáním porušil. Soud přihlédl též k tomu, že oba správní orgány i v odůvodnění svých rozhodnutí označovaly bonus za nepovolenou výplatu výhry a při vypořádání námitek žalobce vycházely primárně z k tomu odpovídajících (a tedy nepřiléhavých) ustanovení zákona o hazardních hrách a herního plánu v podobě odkazu na § 27 odst. 1 tohoto zákona, resp. čl. 12 herního plánu.“ Městský soud v Praze proto závázal žalovaného, nechť v dalším řízení „zohlední závěry vyslovené v bodech 33-63 tohoto rozsudku a vycházejí z výše předestřené právního názoru soudu uchopí posouzení věci jednoznačným způsobem, který je souladný se zákonem o hazardních hrách. V tomto směru pak odstraní vady ve výroku prvostupňového rozhodnutí a svůj postup také náležitě odůvodní.“
21. V dalším řízení ministryně rozhodnutím ze dne 11. 5. 2021 č. j. MF-20531/2017/34-38 zrušila rozhodnutí ministerstva ze dne 29. 8. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-27.

22. Následně ministerstvo prvostupňovým rozhodnutím (ze dne 8. 7. 2021 č.j. MF-4469/2021/3901-4) uložilo žalobkyni pokutu ve výši 100 000 Kč za přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) ZHH, kterého se žalobkyně dopustila jednáním popsáním pod bodem 1. tohoto rozsudku. Ministerstvo konstatovalo, že v rámci kontroly bylo zjištěno na základě provedeného kontrolního nákupu a s využitím informací uvedených na internetových stránkách www.ifortuna.cz, že účastník internetové kursové sázky má při splnění konkrétně vyjmenovaných podmínek možnost získat v případě prohry zpět celou sázku, nejvýše však do výše 500 Kč, což potvrdila i žalobkyně v rámci námitek uplatněných proti kontrolnímu zjištění. Žalobkyně namítla, že částku, kterou sázející obdrží v případě proherní sázky, nelze považovat za vrácení sázky ani za výhru, nýbrž za Bonus ve výši vkladu, nejvýše však v částce 500 Kč. Skutečnost, že žalobkyně nazývá předmětnou část vrácené sázky Bonusem, je pro právní posouzení irelevantní, neboť je rozhodný žalobkyní zvolený herní koncept a nikoli žalobkyní zvolená terminologie. Pro právní posouzení je zásadní, zda byla programem materiálně naplněna definice hazardní hry a zda bylo její provozování v souladu se ZHH. V daném případě nelze program považovat za souladný se ZHH, neboť program naplňuje znaky hazardní hry podle § 3 odst. 1 ZHH a navzdory § 4 odst. 1 písm. d) ZHH žalobkyně v podstatě garantuje vrácení (části) sázky zpět účastníkovi hazardní hry. V daném případě sázející vložil sázku na konkrétní sázkovou příležitost, která byla následně vyhodnocena jako proherní. Přesto byla na základě tohoto vyhodnocení sázejícímu vrácena sázka, a došlo tak k porušení § 4 odst. 1 písm. d) ZHH a bodu 2.1 herního plánu. S ohledem na skutečnost, že plnění bylo vyplaceno na základě vyhodnocení sázkové příležitosti, se nelze ztotožnit se závěry žalobkyně, že se jedná o nabídku stojící zcela mimo právní úpravu upravující hazardní hry. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně rozklad.
23. Napadeným rozhodnutím (ze dne 19. 11. 2021 č. j. MF-4469/2021/3901-7) ministryně rozklad zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Ztotožnila se s prvostupňovým rozhodnutím a doplnila, že ministerstvo i Městský soud v Praze (v rozsudku ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83) za zjištěného skutkového stavu dospěli k závěru, že na připsání bonusové částky na hráčský účet v přímém důsledku prohry v hazardní hře nelze nahlížet jinak, než jako na vrácení sázky odporující § 4 odst. 1 písm. d) ZHH. Ke shodnému závěru ostatně Městský soud v Praze dospěl i v rozsudku ze dne 21. 6. 2021 č. j. 5 Af 12/2018-80 v jiné kauze žalobkyně. Dále uvedla, že ustanovení bodu 14 herního plánu stanoví výjimku z § 4 odst. 1 písm. d) ZHH a bodu 2.1 herního plánu a specifikuje situace, kdy může dojít k vrácení (neplatné) sázky. Porušení předmětného ustanovení tedy spočívalo ve vrácení sázky, aniž by byly slněny příslušné podmínky.
24. Městský soud v Praze posoudil věc následovně.
25. Soud připomíná, že v dané věci již bylo rozhodováno Městským soudem v Praze na základě žaloby podané žalobkyní proti rozhodnutí ministryně ze dne 26. 11. 2018 č. j. MF-20531/2017/34-31, o níž soud rozhodl rozsudkem ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83 tak, že rozhodnutí ministryně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.
26. Městský soud v Praze v tomto řízení proto nutně musel dbát, při respektování zásady legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí, zda v následně probíhajícím řízení byl respektován v úplnosti závěr (právní názor) vyjádřený v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83, jímž soud správní orgány v dalším postupu zavázal.

27. Podstatou sporu, jak je vymezen *v prvním žalobním bodu*, je posouzení povahy Bonusu vypláceného v případě, že provedená sázka byla žalobkyní vyhodnocena jako prohraná.
28. Žalobkyně předně namítá, že závěr, že výplata Bonusu je vrácením sázky, nebyl řádně odůvodněn ani v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83, a ani v napadeném, resp. ani prvostupňovém rozhodnutí. S úvahou žalobkyně se soud neztotožňuje.
29. Povahou Bonusu vypláceného žalobkyní v případě prohrané sázky se soud zabýval již v předchozím rozsudku v téže věci ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83 pod body 50. až 60. tamního rozsudku, kdy odmítl závěr žalovaného, že Bonus je nepřipustnou výplatou výhry, dospěl však k závěru, že Bonus je vrácením sázky. Tento svůj závěr přitom podrobně zdůvodnil. Pod bodem 55. rozsudku č. j. 15 Af 8/2019-83 soud uvedl: *„Jak již totiž soud naznačil shora, výplatu bonusu ze strany žalobce jako provozovatele hazardní hry lze nepochybně označit za vrácení sázky. Podle soudu je nezpochybnitelné, že v případě, pokud byla sázejícím platně uhrazena sázka do hry, ta se s ohledem na § 4 odst. 1 písm. d) zákona o hazardních hrách stává nevratnou. To představuje jeden ze základních principů hazardní hry, neboť nevratnost sázky je i s ohledem na § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách jejím charakteristickým rysem. Přijatou sázku tak není možné až na výjimky (k nim níže) nikdy sázejícímu vrátit. Jestliže přitom žalobce poté, co sázku platně přijal, a poté, co ji vyhodnotil jako nevýherní, poskytl sázejícímu plnění odpovídající výši sázky, nelze než takové plnění označit za vrácení sázky.“* Pod body 56. a 57. rozsudku č. j. 15 Af 8/2019-83 navázal: *„Soud v tomto ohledu považuje za vhodné poukázat také na pravidla bonusového programu „SÁZKA BEZ RIZIKA“, která jsou zachycená v kontrolním protokolu a také na videozáznamu obsaženého ve správním spise na nosiči DVD-R. Podle těchto pravidel se vstupní bonus 500 Kč „vztahuje k první sázce podané po aktivování bonusu na hráčském účtu.“ Na aktivaci má sázející 10 dnů od registrace a „kvalifikační sázku příslušnou k tomuto bonusu“ je nutné provést nejpozději do 10 dnů od aktivace. „Pokud tato kvalifikační sázka, tedy první sázka po aktivaci bonusu, prohraje, **Váš vklad Vám, až do výše 500 Kč, během 24 hodin po vyhodnocení dané sázky vrátíme...** V případě splnění všech podmínek máte nárok **na vrácení vkladu** v takové výši, v jaké jste danou kvalifikační sázku uzavřeli (bez manipulačního poplatku), maximálně však ve výši 500 Kč“ (pozn. zvýraznění přidáno soudem). Samy pravidla tak zcela jasně hovoří o vrácení do hry vložených peněžních prostředků – sázky [pojem vkladu byl v tomto případě použit nevhodně, neboť ten s ohledem na § 4 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách představuje prostředky, jež vlastní hazardní hru umožňují, zde převod peněz sázejícím na hráčský účet, nikoli samotné vložení peněz do hry, tj. sázku, o níž v tomto případě jde]. Z citovaných pravidel je také podle soudu zřejmé, že bonus není samostatným plněním, ale je podmíněn úhradou sázky a jejím vyhodnocením. Nejprve totiž sázející musí uhradit sázku do kurzové hry (k níž se bonus vztahuje) a tato sázka musí být dále vyhodnocena jako nevýherní. Pouze v takovém případě pak vzniká sázejícímu nárok na plnění, jež se až do částky 500 Kč odvíjí od výše uskutečněné sázky.“* Pod bodem 58. rozsudku č. j. 15 Af 8/2019-83 soud doplnil: *„Tomu pak přesně odpovídal průběh kontroly, při níž žalobce sázejícímu (kontrolující osobě) poskytl plnění, jež plně odpovídalo výši jím dříve uhrazené sázky, a to v návaznosti na vyhodnocení jeho sázky jako prohrané. Bonus tak v žádném případě nelze označit za samostatnou část bonusového programu, na „hlavní“ kurzové sázce nezávislou, ale za plnění, jež se od této sázky přímo odvíjí – je tedy učiněné v souvislosti s hazardní hrou. Vzhledem k výše uvedenému je přitom zcela bez významu, že pro výplatu bonusu není nutné uhradit ještě další zvláštní sázku, jež by se vázala přímo k bonusu, jak namítá žalobce; postačí totiž úhrada „hlavní“ kurzové sázky, jež ve svém důsledku aktivuje i případnou výplatu bonusu. Předložený výklad konečně podporuje i vlastní*

smysl právní regulace hazardních her, jímž je především snaha o minimalizaci rizika spojeného s tímto pro společnost rizikovým fenoménem. Přestože lze kursově sázky v tomto směru považovat za méně rizikový druh hazardních her, nelze podle soudu přehlížet, že v situaci, pokud je sázející k registraci ke kursovým sázkám motivován garancí vrácení (být jediné) sázky, může tím být zlehčován klíčový prvek hry, tedy že sázející v případě prohry o své peníze navždy přijde.“

30. Žalovaný respektoval citovaný závěr rozsudku č. j. 15 Af 8/2019-83 Městského soudu v Praze, jímž byl v dalším řízení vázán, když v prvostupňovém rozhodnutí uzavřel, že žalobkyně porušila § 4 odst. 1 písm. d) ZHH a bod 2. 1 herního plánu tím, že vrátila sázejícímu sázku, přestože byla sázka vyhodnocena jako proherní. K povaze Bonusu se žalovaný vyjádřil nejprve na str. 5-6 prvostupňového rozhodnutí, kde uvedl, že „[s]kutečnost, že obviněný nazývá předmětnou část vrácené sázky bonusem, je pro právní posouzení irrelevantní, neboť pro posouzení je rozhodný obviněným zvolený herní koncept a nikoliv jím zvolená terminologie [...] Pro právní posouzení je zásadní, zda byla programem materiálně naplněna definice hazardní hry a zda bylo její provozování v souladu se zákonem o hazardních hrách. V daném případě nelze program považovat za souladný se zákonem o hazardních hrách, neboť program naplňuje znaky hazardní hry uvedené v § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách a navzdory § 4 odst. 1 písm. d) zákona o hazardních hrách obviněný v podstatě garantuje vrácení (části) sázky zpět účastníkovi hazardní hry. V daném případě sázející vložil sázku na konkrétní sázkovou příležitost, která byla následně vyhodnocena jako proherní. Přesto byla na základě tohoto vyhodnocení sázejícímu vrácena sázka, a došlo tak k porušení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o hazardních hrách a bodu 2.1 herního plánu. S ohledem na skutečnost, že plnění bylo vyplaceno na základě vyhodnocení sázkové příležitosti, se nelze ztotožnit se závěry obviněného v tom smyslu, že se jedná o nabídku stojící zcela mimo právní úpravu upravující hazardní hry. S ohledem na výše uvedené toto nelze dovozovat pouze z prosté terminologie užívané obviněným, která se zároveň odvolává na tuto terminologii (viz pojem „bonus“). Taková argumentace se jeví v korelaci s jasně definovanou terminologií zákona o hazardních hrách jako účelová. K marketingovým nástrojům využívaným v rámci provozování hazardních her lze doplnit, že o marketingový bonus by se jednalo pouze v případě, pokud by jeho poskytnutí nebylo vázáno na výsledek primární hazardní hry (výhra/prohra), nýbrž na další, s konkrétní hazardní hrou nespojující, skutečnost [...] Ve světle právního názoru Městského soudu v Praze je nicméně nutné obviněnému přisvědčit, že v daném případě nedošlo k vyplacení výhry sázejícímu a nedošlo tedy ani k porušení § 27 odst. 1 zákona o hazardních hrách.“
31. Dále se povahou Bonusu žalovaný zabýval na str. 11-13 prvostupňového rozhodnutí, kde rekapituloval závěr Městského soudu v Praze z rozsudku ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83, jímž je vázán, a uvedl: „Městský soud se sice ztotožnil s posouzením Ministerstva financí, že bonus „SÁZKA BEZ RIZIKA“ poskytovaný obviněným sázejícímu představuje vrácení sázky, nesouhlasil však již se závěrem, že poskytnutí tohoto bonusu představuje vyplacení výhry, neboť sázející neobdrží více, než do hry vložil, což neodpovídá jazykovému výkladu pojmu výhra dle obecného chápání tohoto slova. Nedošlo tedy ani k porušení § 27 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Stejně tak Městský soud v Praze neshledal, že by jednáním obviněného mohlo dojít k porušení § 87 odst. 2 a § 94 zákona o hazardních hrách, neboť se jedná o normy kompetenčního charakteru.“ S odkazem na ustanovení § 8, § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 písm. d) ZHH a na bod 2.1 herního plánu žalovaný uvedl, že „v situaci, kdy sázející zaplatí sázku do kursově sázky, jedná se o nevratné plnění, které obviněný není oprávněn vrátit sázejícímu zpět. Vrácení sázky je možné pouze v mimořádných případech a konkrétní podmínky

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

musí být stanoveny v herním plánu. Typicky se jedná například o situaci, pokud sázková příležitost byla zcela zrušena nebo nebyla ukončena oficiálním výrokem. Schválený herní plán, který je pro obviněného závazný, stanoví v čl. 14 podmínky, za kterých je možné sázejícímu vrátit sázku. Lze shrnout, že herní plán neumožňuje vrácení sázky v případě, že sázka nebyla vyhodnocena jako výherní. Herní plán připouští vrácení sázky, pouze však v případě neplatnosti sázky, přičemž jsou stanoveny konkrétní situace, kdy se tak stane. V případě předmětného programu se však o žádnou ze situací uvedených v čl. 14 herního plánu nejedná. Lze tedy uzavřít, že pokud obviněný vrátil účastníkovi kurzové sázky sázku na základě neuhodnutí sázkové příležitosti, jedná se o provozování hazardní hry v rozporu se zákonem o hazardních hrách a se schváleným herním plánem. Výše popsané důkazy, které Ministerstvo financí hodnotilo každý zvlášť i ve vzájemné souvislosti, zcela nepochybně prokazují, že obviněný při výkonu své činnosti vrátil nejméně dne 26. 6. 2017 sázku v případě, pokud byla sázková příležitost vyhodnocena jako prohra, přičemž toto jednání je v rozporu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona o hazardních hrách a zároveň je v rozporu se schváleným herním plánem.“

32. Ačkoliv lze odůvodnění žalovaného v prvostupňovém rozhodnutí označit jako ne zcela přehledné, když důvody, pro které je Bonus považován za vrácení sázky jsou obsaženy nekoncepčně ve více částech rozhodnutí, nejedná se o rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť žalovaný řádně a dostatečně vysvětlil, proč považuje vyplacení Bonusu za vrácení sázky. Žalovaný přitom postupoval v souladu se závazným právním názorem vyjádřeným v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83.
33. Ministryně následně v napadeném rozhodnutí na stranách 4-5 a 9-11 se ztotožnila se závěry prvostupňového rozhodnutí, které na str. 21 v reakci na rozkladovou argumentaci žalobkyně doplnila, takto: „Co se týče opakující se argumentace účastníka řízení, že vstupní bonus „500 BEZ RIZIKA“ nepředstavuje vrácení sázky, ale marketingovou akci, je možné plně odkázat na napadené rozhodnutí (prvostupňové rozhodnutí, pozn. soudu) [...] a na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 15 Af 8/2019-83 ze dne 20. ledna 2021. Lze zopakovat, že pro posouzení je podstatný faktický charakter provozované činnosti, nikoliv účastníkem řízení zvolená terminologie. Ministerstvo financí i Městský soud v Praze za zjištěného skutkového stavu dospěly výkladem příslušných ustanovení zákona o hazardních hrách k závěru, že na připsání bonusové částky na hráčský účet v přímém důsledku prohry v hazardní hře nelze nahlížet jinak, než jako na vrácení sázky odporující § 4 odst. 1 písm. d) citovaného zákona. K shodnému závěru ostatně Městský soud v Praze dospěl i v rozsudku č. j. 5 Af 12/2018-80 ze dne 21. června 2021 v jiné kauze účastníka řízení. Mám tudíž za to, že napadené rozhodnutí je ve vztahu k dané otázce dostatečně odůvodněné a netrpí nepřezkoumatelností.“
34. Městský soud v Praze proto konstatuje, že k závěru o povaze vyplacení Bonusu, a sice že se jedná o vrácení sázky, jsou v napadeném i prvostupňovém rozhodnutí uvedeny dostatečné a přesvědčivé důvody, napadené rozhodnutí není v tomto ohledu nepřezkoumatelné. Není přitom příhodné tvrzení žalobkyně, že z rozhodnutí není zřejmé, na základě jakých zákonných ustanovení žalovaný svůj závěr učinil. Žalovaný shodně jako Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83 vyšel z ust. § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 písm. d) ZHH, která v rozhodnutí před uvedením konkrétních důvodů vyložil (viz str. 12 prvostupňového rozhodnutí). Z prvostupňového rozhodnutí je zároveň zřejmé, že žalovaný při posouzení povahy Bonusu vyšel z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83, jehož závěry byl vázán. Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové, není nepodložené, nepřesvědčivé či nepřezkoumatelné, jak tvrdí žalobkyně v podané žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

35. Soud k argumentaci žalobkyně, že marketingová akce, která byla označena jako „SÁZKA BEZ RIZIKA“ (v rozsudku též jako „Bonus“) není hazardní hrou, proto by její zákonnost neměla být posuzována optikou hazardní hry, a nedopustila se porušení § 4 odst. 1 písm. d) ZHH, ani bodu 2.1 herního plánu, jelikož nevrátila sázejícímu sázku, nýbrž mu poskytla Bonus ze svých marketingových prostředků, a sázka byla v celém rozsahu použita do hazardní hry a jejím zaplacením byla plně hazardní hrou zkonsumována, odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83 vydaný v téže věci žalobkyně, v něm soud otázku povahy Bonusu již řešil a soud jej i cituje shora. Soud neshledal důvod, aby se nyní od předchozího právního názoru Městského soudu v Praze odchýlil. Městský soud v Praze ve zmiňovaném rozsudku, jehož rozhodné části již byly výše citovány, dospěl k závěru, že výplata Bonusu ze strany žalobkyně coby provozovatele hazardní hry je nepochybně vrácením sázky. Na základě průběhu provedené kontroly i pravidel bonusového programu dovodil, že Bonus není samostatnou částí bonusového programu na „hlavní sázce“ nezávislou, nýbrž plněním, které se od sázky přímo odvíjí, je tedy učiněné v souvislosti s hazardní hrou. Tento závěr označil za souladný se smyslem právní regulace hazardních her, jímž je především snaha o minimalizaci rizika spojeného s tímto pro společnost rizikovým fenoménem. Podle soudu nelze plnění, které žalobkyně poskytla sázejícímu, které odpovídá výši sázky poté, co sázku platně přijala a vyhodnotila za nevýherní, označit jinak než za vrácení sázky. V souladu s připomenutým shora konstatovaným závěrem Městského soudu v Praze ze zmiňovaného rozsudku je tedy nutné považovat žalobkyní vyplacený Bonus za vrácení sázky. Žalobní argumentace není způsobila tyto závěry zpochybnit.
36. Podle soudu žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí vyšel z právního názoru vysloveného ve výše připomenutém rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byl vázán. Doplnil, že není rozhodné, zda žalobkyně předmětnou část vrácené sázky nazývá *Bonusem*, kdy z hlediska posouzení není podstatné zvolené označení, nýbrž zvolený herní koncept. Dále uvedl, že bonusový program naplňuje znaky hazardní hry uvedené v § 3 odst. 1 ZHH, přičemž žalobkyně v rozporu § 4 odst. 1 písm. d) ZHH garantuje vrácení (části) sázky zpět účastníkovi hazardní hry. V daném případě sázející vložil sázku na konkrétní sázkovou příležitost, která byla následně vyhodnocena jako proherní, přesto byla na základě tohoto vyhodnocení sázejícímu sázka vrácena. Podle žalovaného by se o marketingový bonus jednalo pouze v případě, pokud by jeho poskytnutí nebylo vázáno na výsledek primární hazardní hry (výhra/prohra), nýbrž na další, s konkrétní hazardní hrou nesouvisející skutečnost. Soud se s těmito závěry žalovaného plně ztotožňuje.
37. Soud ve shodě s žalovaným a v souladu se právním názorem Městského soudu v Praze z rozsudku ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83 konstatuje, že marketingová akce žalobkyně je, vzhledem k provázanosti této akce a kurzové sázky, hazardní hrou. Bez uzavření sázky a vyhodnocení sázky by nebylo možné se marketingové akce účastnit. Zároveň se vyplacení Bonusu přímo odvíjelo od vyhodnocení sázky, tedy Bonus byl získán v souvislosti se sázkou. V daném případě tedy byly naplněny všechny podmínky hazardní hry podle § 3 odst. 1 ZHH, a to (1.) sázka vložená účastníkem hazardní hry, (2.) nezaručená návratnosti této sázky a (3.) prvek náhody nebo neznámé okolnosti.
38. Učiněný závěr je v souladu jednak s rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83 vydaným dříve v téže věci, i ze dne 21. 6. 2021 č. j. 5 Af 12/2018-80, v něm se soud zabýval v obdobné věci téže žalobkyně shodnou právní otázkou. Proti posledně označenému rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní

soud zamítl rozsudkem ze dne 20. 4. 2023 č. j. 8 As 255/2021-47. Nejvyšší správní soud ve zmiňovaném rozsudku konstatoval, že „z pohledu regulace hazardních her jako veřejného zájmu chráněného zákonem o hazardních hrách je podstatné, zda marketingová akce naplňovala zároveň znaky hazardní hry či nikoliv [...] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že akci „10% cashback“ lze jen těžko hodnotit samostatně bez vazby na povolenou kurzovou sázku provozovanou stěžovatelkou dle schváleného hracího plánu. Je tomu tak proto, že všechny klíčové mechanismy tohoto programu vycházejí z existujícího vztahu mezi účastníkem hazardní hry a jejím provozovatelem. Jde tedy ve své podstatě o dočasnou modifikaci podmínek schváleného herního plánu hazardní hry, kdy v omezeném časovém období jsou účastníci hazardu lákáni na příznivější herní podmínky spočívající v tom, že za určitých podmínek mohou i při prohře docílit určitého finančního prospěchu – vrácení 10% vložené sázky do maximální částky 500 Kč denně. Výše navrácených prostředků je tedy přímo determinována výší sázky. Je tedy zřejmé, že k naplnění podmínek pro „cashback“ je třeba jednak zúčastnit se hazardní hry s minimální určenou sázkou (100 Kč), a jednak provést registraci do marketingové akce formou přihlášení. Následně pak rozhodne prvek náhody spočívající v tom, že pokud účastník probírá kurzovou sázku, může získat formou vrácení 10% výše sázky zpět. To městský soud zcela správně a přesně rozebral. Aspekt provázanosti nabídky „cashback“ s hazardní hrou, k níž se zcela organicky přimyká, je tedy nepominutelný a logický. Jestliže i v průběhu správního řízení stěžovatelka tvrdila, že vyplácela cashback formou bonusu ze svých marketingových prostředků, přičemž s cashbackem nebylo nakládáno jako s výhrou (a to ani pro daňové účely), není to pro účely posouzení věci rozhodující. Podstatné je určení dominantního (primárního) účelu této akce, kterým nepochybně bylo přilákat a přesvědčit více zájemců o kurzové sázky v inkriminovaném období.“

39. V řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2021 č. j. 5 Af 12/2018-80 vznesla žalobkyně obdobnou námitku jako v nyní projednávané žalobě, a sice že sázka již byla konzumována samotnou hazardní hrou. K této argumentaci Nejvyšší správní soud dovodil: „Pokud by totiž sázka byla konzumována, je z povahy sázky nevratná (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2022, čj. 7 As 184/2022-28). Pokud však pravidla akce „10% cashback“ umožňovala vrácení části sázky, nemohlo jít o zkonsumování sázky hazardní hrou. Vratná část sázky tedy svým způsobem popírá její smysl a účel, přičemž sice nejde o „výhru“ v klasickém slova smyslu, ale o plnění, které má v jistém smyslu obdobnou povahu (srov. závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2021, čj. 15 Af 8/2019-83).“ Ve shodě s citovaným soudem konstatuje, že tvrzení žalobkyně, že sázka byla plně hazardní hrou zkonsumována, neodpovídá mechanismu dotčeného bonusového programu, jak jej Městský soud v Praze vymezil již v rozsudku ze dne 20. 1. 2021 č. j. 15 Af 8/2019-83. Pokud pravidla bonusového programu umožňovala vrácení sázky, nemohla být tato hazardní hrou zkonsumována.
40. Žalobkyně dále namítá, že je nerozhodné, zda se rozhodla poskytnout bonus každému desátému sázejícímu, který u ní uzavře sázku, či každému sázejícímu, jehož sázka byla vyhodnocena jako proherní. Uvádí, že žádný právní předpis nestanoví, že by o výsledku spotřebitelské soutěže, resp. marketingové akce v podobě Bonusu, nemohla rozhodnout jakákoliv náhoda, ale pouze náhoda, která nezávisí na výsledku hazardní hry. Soud k této žalobní argumentaci odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené ve shora zmíněném rozsudku ze dne 20. 4. 2023 č. j. 8 As 255/2021-47. Nejvyšší správní soud se v něm zabýval prvkem náhody ve vztahu k posouzení, zda marketingová akce žalobkyně naplňuje znaky spotřebitelské soutěže. Konstatoval, že „[s]amotný prvek „náhody“, kterým má být určen výherce ve spotřebitelské soutěži, ovšem v programu „10% cashback“ samostatně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

není dán, neboť výhercem je z tohoto pohledu každý, kdo v inkriminovaném období akce probíraje kursovou sázku a jeho sázka splňuje podmínky akce. Prvek „náhody“ jako obligatorní pojmový znak spotřebitelské soutěže je tedy v případě marketingové akce stěžovatelky totožný s mechanismem hazardní hry, jímž je určována výhra či prohra v sázce, a nikoliv odlišný (tzn., že nejde o klasické „losování“ zaregistrovaných účtenek, časové pořadí provedené sázky či obdobný mechanismus určení výhry, kterými se obvykle spotřebitelská soutěž vyznačuje). Představa, že se účastník hazardní hry v případě vrácení části vsazeného obnosu stává výhercem „peněžitě ceny“ ve spotřebitelské soutěži, je v daném kontextu zcela nelogická až absurdní. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v případě marketingové akce všechny znaky spotřebitelské soutěže nebyly naplněny.“ Shodně jako v tamním řízení, lze i v nynější věci konstatovat, že v rámci Bonusu není prvek náhody dán samostatně, nýbrž ve vazbě na hazardní hru, je totožný s mechanismem hazardní hry, jímž je určována výhra či prohra v sázce. Poskytnutí Bonusu je tedy přímo navázáno na sázku a je třeba jej považovat za hazardní hru. Nesplňuje přitom znaky spotřebitelské soutěže, již se ve smyslu § 2 odst. 1 písm. v) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, rozumí soutěž, anketa nebo jiná akce o ceny pořádaná pro spotřebitele v přímé souvislosti s propagací, nabídkou nebo prodejem výrobku či služby prodávajícího, při níž se prodávající či jím pověřená osoba zavazuje vyplatit účastníkům určeným náhodným výběrem peněžitě či nepeněžitě ceny a při kterých je podmínkou účasti zakoupení určitého výrobku či služby a doložení tohoto nákupu prodávajícímu nebo uzavření smluvního vztahu s prodávajícím výrobku, nebo služby či účast spotřebitele na marketingové akci prodávajícího, a to i nepřímou prostřednictvím jiné osoby. Ani tato skupina žalobních námitek tak není důvodná.

41. Soud se neztotožnil ani s tvrzením žalobkyně, že žalovaný nikterak nekonkretizoval, jakým jednáním byla porušena ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) ZHH a bodů 2.1 a 14 herního plánu. Žalovaný ve výroku prvostupňového rozhodnutí vymezil jednání žalobkyně, ve kterém shledal přestupek podle ZHH, když uvedl: „Uvedeného jednání se obviněný dopustil tím že na internetové stránce *www.ifortuna.cz* prokazatelně nejméně dne 26. 6. 2017 v čase 15:52 hodin vrátil sázku, která byla vyhodnocena jako prohraná, když předtím v čase 14:52 hodin přijal živou kursovou sázku ve výši 100 Kč na sázkovou událost tenisové utkání žen (tiket za 100 Kč s kurzem 14.5, sázka přijata na sázenku číslo 8990175775346900), přičemž sázka ve výši 100 Kč byla v čase 15:21 hodin vyhodnocena jako prohraná (u výhry byla uvedena hodnota „0“) a obviněný sázejícího informoval, že „Sázka bez rizika“ nebyla výherní, přičemž v té době byl stav hráčského účtu ve výši 0 Kč a v čase 15:52 hodin byl stav hráčského účtu 100 Kč.“ Soud shledává citované vymezení protiprávního jednání žalobkyně za dostatečné. Následně žalovaný ve výroku prvostupňového rozhodnutí specifikoval, jaká ustanovení byla popsáním jednáním porušena. Uvedl, že jednání bylo v rozporu § 4 odst. 1 písm. d) ZHH a bodem 2.1 herního plánu, a doplnil, že bylo v rozporu též s „ustanoveními herního plánu stanovujícími výjimečné okolnosti, kdy je možno přistoupit k vrácení sázky“. Lze se ztotožnit se žalobkyní, že posledně citované vymezení porušení „ustanoveními herního plánu stanovujícími výjimečné okolnosti, kdy je možno přistoupit k vrácení sázky“ by bylo v rámci požadavku konkrétnosti a jednoznačnosti výroku rozhodnutí vhodné přesně označit (v daném případě se jedná o bod 14 herního plánu, jak vyplývá z dalších částí prvostupňového rozhodnutí), tato formální vada však není podle soudu neobstojí jako důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému. Ve věci je podstatné, že žalovaný ve výroku specifikoval porušení ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) ZHH, podle něž *pro účely právní úpravy hazardních her se rozumí sázkou sázejícím dobrovolně určené nevratné plnění, které bude porovnáváno s výsledkem hazardní hry*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

(zvýraznění doplněno soudem), porušení bodu 2.1 herního plánu též vymezuje sázku jako nevratnou.

42. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí na str. 12-13 žalovaný rozvedl, že: *„Sázkou se pro účely právní úpravy hazardních her dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o hazardních hrách rozumí sázejícím dobrovolně určené nevratné plnění, které bude porovnáváno s výsledkem hazardní hry. Obdobně je sázka definována i v bodu 2.1 herního plánu. Z výše uvedeného vyplývá, že v situaci, kdy sázející zaplatí sázku do kursové sázky, jedná se o nevratné plnění, které obviněný není oprávněn vrátit sázejícímu zpět. Vrácení sázky je možné pouze v mimořádných případech a konkrétní podmínky musí být stanoveny v herním plánu. Typicky se jedná například o situaci, pokud sázková příležitost byla zcela zrušena nebo nebyla ukončena oficiálním výrokem. Schválený herní plán, který je pro obviněného závazný, stanoví v čl. 14 podmínky, za kterých je možné sázejícímu vrátit sázku. Lze shrnout, že herní plán neumožňuje vrácení sázky v případě, že sázka nebyla vyhodnocena jako výherní. Herní plán připouští vrácení sázky, pouze však v případě neplatnosti sázky, přičemž jsou stanoveny konkrétní situace, kdy se tak stane. V případě předmětného programu se však o žádnou ze situací uvedených v čl. 14 herního plánu nejedná. Lze tedy uzavřít, že pokud obviněný vrátil účastníkovi kursové sázky sázku na základě neuhodnutí sázkové příležitosti, jedná se o provozování hazardní hry v rozporu se zákonem o hazardních hrách a se schváleným herním plánem.“* Z výroku, jakož i z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je tudíž zřejmé, jakým jednáním žalobkyně porušila jaká ustanovení ZHH a herního plánu. Specifikace bodu 14 herního plánu číselným označením až v odůvodnění prvostupňovém rozhodnutí přitom nepředstavuje důvod pro jeho zrušení, z formulace ve výroku a odůvodnění je znatelné, o jaké ustanovení se jedná a proč je žalobkyni vytýkáno jeho porušení. Zrušení rozhodnutí z tohoto důvodu by bylo přepjatým formalismem.
43. Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobkyně, že se žalovaný nikterak nevypořádal s jejím argumentem, že se nedopustila porušení bodu 14 herního plánu, neboť v rámci řízení před žalovaným nebyla nastolena otázka pochybnosti o platnosti předmětné sázky a není tak zřejmé, proč by mělo být ustanovení bodu 14 herního plánu vůbec aplikováno, o neplatnou sázku se totiž nejednalo. Ministryně na nastolenou argumentaci žalobkyně reagovala na str. 21 napadeného rozhodnutí, kde uvedla: *„Ve vztahu k bodu 14 schváleného herního plánu „NEPLATNÁ INTERNETOVÁ KURSOVÁ SÁZKA A JEJÍ ODMÍTNUTÍ“ uvádím, že toto ustanovení mj. stanoví výjimku z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o hazardních hrách a bodu 2.1. schváleného herního plánu a specifikuje situace, kdy může dojít k vrácení (neplatné) sázky (bod 14.2). Porušení předmětného ustanovení účastníkem řízení tedy spočívalo ve vrácení sázky, aniž by byly splněny příslušné podmínky. Jsem přesvědčena, že toto musí být účastníkovi řízení z odůvodnění napadeného rozhodnutí (prvostupňového rozhodnutí, pozn. soudu) zřejmé [...] Ve výroku napadeného rozhodnutí pak sice není bod 14 schváleného herního plánu výslovně citován, nicméně se uvádí, že účastník řízení postupoval v rozporu „s ustanoveními herního plánu stanovujícími výjimečné okolnosti, kdy je možno přistoupit k vrácení sázky“. Tuto specifikaci považuji za dostatečně přesnou a pro účastníka řízení srozumitelnou, neboť lze předpokládat, že obsah vlastního schváleného herního plánu provozování internetové kursové sázky je účastníkovi řízení dobře znám“.* Ministryně tedy na dotčenou argumentaci ohledně porušení bodu 14 herního plánu reagovala a podle soudu ji řádně vypořádala. Ministryně dostatečně a srozumitelně vysvětlila, v čem porušení bodu 14 herního plánu spočívalo, a sice že nebyly naplněny podmínky tohoto ustanovení, které stanovuje výjimky, kdy lze vrátit sázku, ačkoliv sázka je ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) ZHH a bodu 2.1 herního plánu definována jako nevratná. Tvrzení žalobkyně, že bod 14

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

herního plánu neměl být vůbec aplikován, neboť nebyla nastolena otázka pochybnosti o platnosti předmětné sázky, je zavádějící. Žalovaný, ani ministryně netvrdili, že by sázka byla neplatná, naopak, shodně uvedli, že podmínky podle bodu 14 herního plánu nebyly naplněny, tedy že sázka nebyla neplatná, přesto však žalobkyně vrátila předmětnou sázku, tedy aniž by byly naplněny podmínky dotčeného ustanovení herního plánu umožňujícího vrácení jinak nevratné sázky. Soud neshledal první žalobní bod důvodným.

44. *Ve druhém žalobním bodu se žalobkyně dovolává zásady legitimního očekávání, kterou podle ní žalovaný porušil, když při výměře sankce nepostupoval jako u jiných subjektů. Správní praxí zakládající legitimní očekávání se podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009 č. j. 6 Ads 88/2006-132 rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“* Tak tomu však v projednávané věci nebylo.
45. Žalobkyně se v podané žalobě k tvrzení o legitimním očekávání odkazuje na jediné rozhodnutí, a to rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2018 č. j. MF-963/2018/3403-16 ve věci společnosti CHANCE, a.s., s tím, že v tamním řízení bylo upuštěno od potrestání. Zároveň odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2021 č. j. 2 As 236/2020-45, který se týká tamního případu. Soud ze zmiňovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ověřil, že jmenovaná společnost byla uznána vinnou „ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 23. 4. 2019. Dospěl k závěru, že žalobkyně porušila § 73 odst. 1 zákona o hazardních hrách ve spojení s § 87 odst. 2 téhož zákona, neboť nedodržela podmínku stanovenou ve výroku V. bodu 20 (dále jen „bod V. 20“) rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2017, č. j. MF-37813/2016/34-30 (dále jen „základní povolení“). Podle této podmínky byla žalobkyně povinna zveřejnit na internetové stránce, na níž je internetová hra provozována, čitelným a viditelným způsobem po celou dobu účasti celkový počet čistých proher v internetové technické hře od aktivace uživatelského konta.“ Nejvyšší správní soud konstatoval, že ministerstvo popsané jednání této společnosti nesprávně právně kvalifikovalo, nebyla jím naplněna skutková podstata přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) ZHH, nýbrž uvedená v § 123 odst. 2 písm. s) ZHH. Z uvedeného je zřejmé, že v tamní věci skutkové okolnosti a jejich právní posouzení byly odlišné od nyní projednávané věci. Kromě toho jediné tvrzené rozhodnutí týkající se jiných skutkových a právních okolností nemůže založit ustálenou správní praxi, jíž se žalobkyně porušením tvrzené zásady legitimního očekávání dovolává.
46. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí na str. 16-21 odůvodnil výši uložené sankce. Proti konkrétním závěrům žalovaného přitom žalobkyně v podané žalobě přímo nebrojí. Soud tak uzavírá, že žalovaný řádně odůvodnil výši uložené pokuty, přičemž jeho postup nebyl v rozporu se zásadou legitimního očekávání ani zásadou nestrannosti, což ničím nedokládá. Druhý žalobní bod tak není důvodný.
47. Soud ve světle závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016 č. j. 5 As 104/2013-46 se též zabýval (nad rámec žalobkyní vznesených žalobních bodů) okolnostmi souvisejícími s případnou změnou relevantní právní úpravy. Je tomu tak proto, že „rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlédnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější“. Pokud by pozdější úprava

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

pro žalobkyni byla totiž příznivější, byl by soud povinen napadené rozhodnutí *ex officio* zrušit.

48. Po vydání napadeného rozhodnutí byl opakovaně novelizován ZHH a vstoupil v účinnost přestupkový zákon. Po zhodnocení jednotlivých zákonných ustanovení těchto právních předpisů a s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018 č. j. 4 As 114/2018-49) dospěl soud k závěru, že těmito novelizacemi nedošlo k žádným změnám v relevantních ustanoveních právních předpisů vztahujících se na nyní projednávanou věc, které by mohly být pro žalobkyni příznivější. Soud proto na projednávanou věc stejně jako žalovaný aplikoval příslušná zákonná ustanovení ve znění, která byla účinná i v době, kdy se žalobkyně měla vytýkaného jednání dopustit.
49. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.